

(המשך מעמוד 53)

אחד עונה בפני חבריו. אני חלש מאד. איבדתי 20 קילוגרם ממשקלי.

„אחד מחברי מת לפני יומיים. אני יודע כמה זמן עוד נחזיק מעמד. תלו אותי כמה ימים עם כבלים. והיכו אותי בקצותי האצבעות. קיבלתי מכות בכל הגוף. במיוחד באברי המין. וגם מכות חשמל.

„יש כאן גם נשים ובחורות צעירות. אונסים אותן, מענים אותן, משפילים. ראיתי את אדוארדו בלייר*. גררו אותו ליתעלה והכריחו את השאר לכסות אותו באדמה ובאבנים. אשה אחת השתגעה. גם בלייר כבר חצי מת. שמעתי ששלחו אותו לבית החולים. לא ראתי אותו כאן באחרונה.

„בתחלה לא ידעתי אם לכתוב את כל זה, אבל אני רוצה שיידעו בעולם מה עושים לנו כאן!”

במקביל לבריחתו של אדוארדו ערק גם קצין בצבא אורוגוואי והגיע לארצות הברית. סיפורו התפרסם בעיתונים רבים בעולם. „יש שיטת עינויים”, סיפר לכתבים, „שנקראת, הוג'ל, תולים אדם מול השמש הלוהטת, כשהטמפרטורה היא 33 מעלות. יש ואריאציות רבות לעינויים, רשמות מבחילים. הצוללת, היא דחיפת ראשו של העצור לתוך דליימים או שקית ניילון. אני יודע, אישית, על מיקרימוות. אסירות עירומות, לאחר סידרה ארוכה של עינויים, נאלצות לעשות צרכיהן ברמיה.

„יש גם עינוי בשם המוט'. קושרים אסיר עירום על מוט ברזל חד, כשרגליו באוויר, למשך שעות ארוכות. משתמשים גם בחשמל. ראיתי במרעיני צעירים עם נפחות ודלקות מזעזעות באשכים. הטל פון, הוא חיבור כבלים חשמליים לשרתי האוזניים. למעשה, כל העצירים עוברים טיפול ממושך, עד 10 ימים ברציפות. במכות ובעינויים. בלא הבדל גיל או מין. „ראיתי במרעיני את המעשים המגונים והמזעזעים שבוצעו על נשים בנוכחות אסירות אחרות. עשרות אסירים הובאו לבית החולים הצבאי עם פצעים ושרבים, והגענו לדרגה כזאת של סאדיזם, שהי רופאים הצבאים הסיצמס המפקחים על העינויים.

„החיפושיות בבתי מהווים חלק מהיברייות”, המשיך הקצין הוותיק. „ראיתי איך חיילים שודדים כחיות-טרף, ושריפים מה שנתר. העינויים מתבצעים לעיתים בבתי פרטים, שהוחרמו לצורך זה. בית כזה היה, למשל, ברחוב אוהיג'נס 5515 (מול הים) והשכנים יכולים להעיד, שלמרות המוסיקה הרועשת הרעשנית ניי תן לשמוע את זעקות המעונים. כל מה שהיה יקר לי השתנה היום לנוכח זוועה זו, הגואה והמבחינה. לכן החלטתי לברוח.”

„למה לא

מוחים?”

דיפי העדויות המגיעות מאורוגוואי מתברר, כי חלק מן המיספר המשוער של כ-7,000 עצירים פוליטיים „לצורכי חקירות שיגרתיים”, כפי שהן מגדרות על-ידי ראשי הצבא, שביניהם סמכויות כימעט בלתי-מוגבלות, הם יהיו דים.

לפניוניה הבלתי-פוסקות של אירנה לוינהוף, בעלה עורך-הדין קרלוס (28), יליד אורוגוואי אף הוא ושאר אנשי ועד הסולידאריות למען עצירים פוליטיים בר אורוגוואי בבקשה אל משרד-החוץ הישראלי שיברר את גורל היהודים המעונים באורוגוואי, אין מענה.

נפוצו שמועות כי עקב יחסי-הידידות המסורתיים הטובים בין ישראל לאורוגוואי, וואי, הכוללים גם יחסי-מסחר הדוקים, נעשה הסכם חשאי בין משרד-החוץ של שתי המדינות, באמצעות השגרירויות, לפיו לא תמחה ממשלת-ישראל על האנטישמיות באורוגוואי. תמורת אורוגוואית אהדת כאיים.

אדוארדו, שנמלט מן העינויים, צרים וגל האנטישמיות השוטף את אורוגוואי, שואל: „האם רק ליהודי רוסיה מגיע שממלתי-ישראל תילחם למענם? באורוגוואי וואי חיים אלפי יהודים. חלקם לא יכול לעזוב את הארץ. חלקם רוצה לעלות לישראל. למה לא עוזרים להם? למה לא מוחים בעולם על מה שקורה באורוגוואי, שהיא כיום בתדמיתה של גרמניה הנאצית?”

* אביה של אירנה.

לעמוד על הרגליים ונגררתי בשערות. כל הזמן מישחו אמר לי: ספר לנו משהו ואו תשוחרר, דיברו על מרד, על כרוזים, העינויים הנוראים שהם מבצעים זה בעזרת חשמל. העמידו אותי על ריצפה קרה ולטר בה ממים, עירום, והעבירו בי זרם חשמלי דרך האוזניים. הייתי בטוח שאני מת. אבל בכל פעם שפכו עלי מים, ורק ראו שאני זו חיברו אותי עוד פעם לחשמל. „עבר הרבה זמן. כבר למדתי להתרגל לסיט. אני לא זוכר מתי אכלתי או שתיתי, אבל אני לא מאמין שהחוקתי מעמד כל-כך הרבה זמן ללא אוכל.

„כשהייתי עירום, החיילים המענים גילו שאני יהודי. זה החמיר עוד יותר את מצבי. צעקו לי: יהודי קומוניסט! יהודי מסריח! באמת הייתי מסריח. שוחררתי באותה מידת הפתעה כמו שנעצרתי. כשר חזרתי הביתה, אמי היתה היסטריית. מול הראי נראיתי כאילו באמת חזרתי מן הגיהנום. הייתי חולה, הייתי מעונה. חוסר-הוודאות והשאלה הנצחית שהטרידה אותי: מה הם רוצים ממני? לא נתנו לי מנוח.”

„היהודים

משתלטים!”

אדוארדו נזקק לחודשים ארוכים כדי להתאושש מן השבועיים שבילה בכלא הצבאי. המידע שהביא עימו מתוך הכלא הפך אותו לאויב המישטר הצבאי באורוגוואי. המחשבות הראשונות על כרייה מה מארץ-מולדתו עלו בו בימי מחלתו.

אולם דרך-ייסוריו עדיין לא תמה. עוד לא התאושש כראוי מן המעצר הראשון, פשטו חיילים ושוטרים על בית הוריו באישון-לילה, בספטמבר 75, הוציאוהו ממיטתו ולקחו איתו אתם. הפעם הוא צבא. לדבריו: „אם נרתעתי מפוליטיקה לפני המעצר הראשון, הרי אחרי המעצר התרחקתי אסילו ממגע מיקרי איתו.

„במעצר השני”, הוא מספר, „היה ברור שהפעם נטשלו אלי רק בגלל יהדותי. העינויים שלהם השתכללו. הם קשרו אותי בשערות לתיקרה של תא קטן. הצליפו בי, היכו מכות-קאראטה. השתמשו בחשך מל. לא יכולתי לחשוב על כלום. אפילו לא על האפשרות לברוח. אמרו שכל היהודים הם קומוניסטים ורוצים להשתלט על העולם. הפעם הייתי בקבוצה יחד עם נשים. החיילים התעללו בהן יותר מן הרגיל. היו נשים מבוגרות, גברים מבוגרים. כל הזמן רצו שאודה בקשירת קשר נגד המישטר.

„החוקתי את עצמי חזק, בלילות, כשר עזבו אותי לבד לשעות אחדות. מעטות. כימעט שנשברתי. ידעתי שאם אודה יתרגו אותי. באורוגוואי ידוע לכל שהחיילים הורגים את מי שמודה. יצאתי משם אחרי כשבועיים, עם גב שבור. שלד-אדם. צל של עצמי. חבוט, מעונה, חולה.”

בפעם זו החליט אדוארדו לברוח מאירוגוואי. הוא תכנן את צעדיו בקפידה. בלא לשפת בתוכניותיו אפילו את ידידיו הקרובים בים או את הוריו. אולם פשיטה חדשה של שוטרים, שבקשו לקחת אותו עימם פעם נוספת, לחקירה שיגרתיית, שיכנעה אותו לגלות להוריו בדבר בריחתו המי תוכננת.

למחרת אותה פשיטה עזב אדוארדו את מולדתו במחתרת. הוריו יצאו ימים אחדים אחריו, עם אחיו הצעירים. אדוארדו הגיע לישראל. בני מישפחתו עדיין לא מצאו לעצמם בית חדש.

„לכסות אדם

באבנים!”

יחד איתו הבריח מאורוגוואי מכתב של אישיות פוליטית בכירה במישלגה הקומוניסטית. העצור מאז שנת 74 במחנה צבאי ליד מונטווידאו. למרות פניות הוונות ונישנות מצד בני-מישפחתו של האיש בארצות-הברית, לברר מה גירלו, טרם הודו השליטנות הרישמיים בעצם דבר מעצרו. המיכתב מקוטע ותרגומו הועבר למערכת העולם הזה.

„החיים פה קשים”, כותב המנהיג הקומוניסטי בין השאר, „אנו עומדים כל היום מול הקיר. האוכל: שלוש פעמים ביום מרק, ופרוסת-לחם אחת. העינויים אכזריים ואיומים. טיפלו בנו בקבוצות, כשכל

מאת
מושה שלו / מנחם פורתגולי
הפצה בלעדית
סטימצקי

מאת
מ. פורתגולי
הפצה בלעדית
סטימצקי

זה עתה הגיע
PENTHOUSE

APRIL 1977 ISSUE
הפצה בלעדית
סטימצקי

שי
למביא 10 מודעות של גבור, מעתונים שונים מ-20.577 ובונוסף 10% הנחה מדמי המנוי במשרדנו רמת-גן יוסף הגלילי 21.

הרשמת מנויים לכל רכב ללא הגבלת דגם ושנת ייצור

השבוע הגרלת הפיס סך הפרסים 4.8 מיליון ל"י פרס ראשון 750.000 ל"י

מפעל הפיס